

عنوان مقاله:

نگاهی بر رحیق التحقیق از دیدگاه تعالیم عرفانی حکمی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی اخلاق و عرفان در ادب فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

احمدرضا نظری چروده - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا

صغری نوبخت سوها - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد واحد آستارا

خلاصه مقاله:

در متون عرفانی از دنیای معقولات، لطایف روحی، عواطف درونی، آراستن روح و پیراستن آن از آرایش های تیره تن، نفی لذات دنیوی، بیدار دانستن جسم خاکی و بالاخره برکنار بودن از دنیا و مافیها (انفسی) سخن به میان می آید. یکی از مهم ترین ویژگی های عرفان و تصوف در قرن ششم هجری رواج و گسترش شعر تعلیمی عرفانی است. تعالیم و آموزه های بلند و اندیشه های ناب و ژرف عرفانی از این طریق تعلیم داده شد. از این دوره به بعد، منظومه های عرفانی گران قدری پدید آمد. سرایندگان این گونه آثار نقش مهم و به سزایی در گسترش تعالیم عرفانی حکمی داشته اند و هرچند برخی از آنان خود در شمار صوفیان رسمی نبوده و ظاهرا به سلسله ای خاص نیز تعلق نداشته اند، بی شک با مفاهیم و موضوعات عرفانی آشنا بوده و کوشیده اند یافته های عارفان و دانسته های خود را در قالب نظم و به زبانی تمثیلی عرفانی بیان کنند. رحیق التحقیق از جمله آن آثارهاست که به بصورت مروری و از دیدگاه تعالیم عرفانی حکمی در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

رحیق التحقیق، تصوف، تعالیم عرفانی، حکم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/812730>

